

And does *Rabi Meyer* maintain, etc.

וסבר¹ רבי מאיר כולי –

OVERVIEW

The גמרא cites a ברייתא, which states; one who transports a barrel for his friend and it broke, מאיר ר' maintains that whether the transporter was a שומר חנם or a שומר שוכר, the rule is that he swears that he was not negligent (פושע) and is פטור.² However יהודה ר' maintains that if he was a ש"ח, indeed he swears and is פטור, if however he was a ש"ש, he needs to pay. The גמרא contrasts this ruling of ר"מ (which seems to maintain that a נתקל; one who trips, is not a פושע) with another ר"מ, where ר"מ maintains that נתקל פושע.³ תוספות first explains why the גמרא cited the apparent contradiction between both rulings of ר"מ, but did not mention the contradiction between the two rulings of ר"י. Additionally תוספות discusses at length when an אדם המזיק is liable for אונס and when not

אבל דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא -

However there is no difficulty between ר"י of our ברייתא and the ר"י of the other⁴
cited ברייתא -

ואף על גב⁵ דחכמים דפטרי בנשברה כדו ולא סילקה הו' ר' יהודה -

And even though the חכמים, who exempt him in the case of 'his jug broke and he did not remove it', express the view of ר"י -

כדמוכח בהמניח (בבא קמא דף כח,ב ושם דיבור המתחיל אמר) דסבר רבי יהודה נתקל לאו פושע הוא⁶ -

As is evident in המניח that ר"י maintains הוא פושע -

וכיון⁷ דלא הוי פושע אף על גב דלא הוי אונס גמור⁸ פטור בנשברה כדו ולא סילקה -

So since a נתקל is not a פושע, so even though he is not considered a complete פטור in the case of נשברה כדו ולא סילקה, nevertheless he is פטור -

¹ In our texts it reads; למימרא דסבר ר' מאיר (instead of ר"מ).

² It is apparent that ר"מ considered this to be an אונס and (even) a ש"ש is פטור by אונסין.

³ The case in that ברייתא is where one's jug broke (in the ר"ה) and he did not remove it, and someone was damaged by it, where ר"מ maintains he is חייב and the חכמים (which refers to יהודה ר') maintain he is פטור. The גמרא explains that this מחלוקת depends whether פושע נתקל (ר"מ) or not (חכמים) [ר"י].

⁴ See footnote # 3.

⁵ One cannot argue that there is no contradiction since ר"י is not mentioned in the other ברייתא, as תוס' explains. Therefore this ברייתא (which expresses the view of ר"י) seemingly contradicts our ר"י who maintains here that the ש"ש is liable.

⁶ One who trips is not considered negligent according to the view of ר"י. Therefore by נשברה כדו he is פטור.

⁷ This would seem to be the beginning of תוספות answer (therefore perhaps it should read דכיון [instead of וכיון]).

⁸ He is not a פושע, for the כד broke because he tripped (and נתקל לאו פושע); however he is not completely guilt free, since if he were careful he would not have tripped. Therefore he will be חייב by המעביר חבית (if he is a ש"ש), but not by נשברה כדו (as תוספות continues to explain). See footnote # 12.

דלא חשיב בור אלא שנעשה בפשיעה⁹ -

- בפשיעה בור is not considered a בור unless it was done

אבל בשנעשה באונס דכעין גניבה ואבידה כמו רוח שאינה מצויה פטור¹⁰ -

However, when a בור is made through an אונס which is similar to גו"א, like for instance the בור was caused by an uncommonly strong wind, there is no חיוב בור -

כדקתני בסיפא דברייתא דנשברה כדו ומודה רבי מאיר לחכמים -

As it states in the סיפא of the aforementioned ברייתא of 'נשברה כדו'; and ר"מ (who maintains חיוב by כדו וכו') admits to the חכמים in a case -

במעלה קנקנין על הגג לנגבן ונפלו ברוח שאינה מצויה והזיקו שהוא פטור¹¹ -

Where one brought up bottles on the roof in order to dry them, and they fell down by a רוח שאינה מצויה, and damaged; that he is פטור.¹²

Tosfos asks:

ואם תאמר כי נמי סבר רבי מאיר דנתקל לאו פושע הוא אלא אונס אמאי פטור -

And if you will say; even if ר"מ maintains (here) נתקל is not a פושע, but rather he is an אונס, nevertheless why is he פטור in our ברייתא of המקום למקום -

המעביר חבית ממקום למקום of ברייתא פטור (בבא קמא דף כו,ב) מפצע תחת פצע¹³ לחייב על אונס כרצון -

Since we derive from the פסוק of פצע תחת פצע that regarding a person who damages, he is liable for אונס just as he is liable for damaging willfully.

Tosfos answers:

ויש לומר דלאו בכל אונס חייב אדם המזיק -

And one can say that an אדם המזיק is not liable for every אונס; he is liable -

⁹ Damage caused by the broken כד can make him liable only on account of placing a בור ברה"ר; since he did not directly damage the passerby. Here he did not consciously place the בור ברה"ר, it was caused by the mishap, which was not a פשיעה. Therefore it is not considered בור. A בור ברה"ר is חיוב only when one places the בור there (consciously or) בפשיעה.

¹⁰ If one placed items on his roof (which would not be blown down by a רוח מצויה) and a רוח שאינה מצויה blew them into a בור, where it landed and did damage, there is no חיוב בור, since it was not done בפשיעה, but rather with an אונס. An אונס כעין גו"א is nor an אונס גמור, however it is not as negligent as a פשיעה. It is similar to the negligence of גו"א. Later (by footnote # 15) תוס' will show that רוח שאינה מצויה is similar to גו"א.

¹¹ The difference (according to ר"מ) between the רישא and the סיפא is that by נשברה כדו he is חיוב, since נתקל פושע so the בור (the shards of the broken כד) were placed there בפשיעה, however when his קנקנים were blown off the roof by a רוח שאינה מצויה; that is not a פשיעה, but rather an אונס כעין גו"א, and therefore there can be no חיוב בור.

¹² We can now understand why there is no contradiction between the two rulings of ר"י. A נתקל is not a פושע, but nevertheless he is somewhat responsible, similar to the liability for גו"א, for which a ש"ח is פטור and a ש"ש is חיוב. Therefore in our ברייתא where he broke the barrel, he is liable if he is a ש"ש (since נתקל is akin to גו"א), and is פטור if he is a ש"ח. However in the case of נשברה כדו ולא סילקה, so granted that it may be like גו"א, but it certainly is not a פשיעה, and since the liability there, can be only on account of בור (since he did not damage directly), he is פטור, since there can only be a חיוב בור if it is done בפשיעה, but not if it was done through an אונס כעין גו"א. See later in this תוס' (by footnote # 32) why in our case the ש"ח is not חיוב on account of אדם המזיק.

¹³ אדם המזיק (פשיעה), but rather a case of אדם המזיק (משפטים) כא,כה.

אלא באונס דכעין גניבה ואבידה¹⁴ כמו רוח שאינה מצויה -

Only for an אונס which is similar to גו"א, like an uncommon wind –

דאמרינן סוף פרק שני דבבא קמא (דף כז,א) דנפל ברוח שאינה מצויה מן הגג חייב נזק¹⁵ -

As רבה states in the end of the second פרק of מסכת ב"ק, that if a person fell off the roof by a רוח שאינה מצויה and he damaged while falling¹⁶ he is liable for נזק -

גו"א of אונס will now show that the רוח שאינה מצויה is similar to the אונס of תוספות

ורוח שאינה מצויה הוי כעין אבידה¹⁷ כדאמרינן סוף פרק ד' וה' (שם דף מה,א) -

And the negligence of damaging through a רוח שאינה מצויה is similar to the negligence of losing a deposit, as the ברייתא states in the end of פרק ד' וה' -

וכולן¹⁸ חייבים להחזיר דמי השור לבעליו חוץ משומר חנם -

‘And they are all required to return the value of the ox to its owner, except for a ש"ח’, who does not need to return the money to the owner -

ומוקי¹⁹ לה התם דנטריה שמירה פחותה ולא נטריה שמירה מעולה -

And the גמרא there established the שומר guarded the animal with a minimal guarding, but he did not guard it with an optimal guarding; therefore, regarding -

שומר חנם כלתה שמירתו כולי²⁰ -

A ש"ח; his responsibility was completed, etc. this completes the citation of the גמרא there. תוספות continues -

ושמירה פחותה היינו דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה -

And a שמירה פחותה is like a door which can withstand a regular wind -

ואינה יכולה לעמוד ברוח שאינה מצויה כדמשמע בריש הכונס (שם דף נה,ב) -

But cannot withstand an uncommonly strong wind, as is indicated in the beginning of פרק הכונס -

והוי כעין גניבה ואבידה דשומר חנם פטור ושומר שכר חייב -

¹⁴ אדם המזיק means that it is an אונס גמור, therefore he is פטור even by an אדם המזיק ר"מ.

¹⁵ רבה stated that in this case of נפל ברוח שאי"מ he is חייב only for נזק but not for the other four payments for which an אדם המזיק is חייב (which are צער ריפוי שבת and כושט), because he had no intent to damage. It would seem that רבה is teaching us the most extreme case of אונס, for which one is still בנזק. However if the אונס would be more extreme than גו"א (but not גמור) he would be פטור. תוספות will now show that רוח שאי"מ is the equivalent of גו"א.

¹⁶ He is only liable if he damaged while falling; however if after he fell someone tripped over him; he is פטור, for in this case his damaging is consider בור, and בור is חייב only if it was made בפשיעה.

¹⁷ See later in this תוספות (by footnote # 35) why תוספות mentions אבידה specifically (and not גו"א).

¹⁸ The ברייתא there is referring to the four שומרים (ש"ח ש"ש שוכר ושואל) that if the ox, which was in their possession, killed a person, and was put to death by ב"ד, the שומר must pay the owner the value of the שור, except for a ש"ח. See footnote # 19.

¹⁹ The גמרא there asked why is a ש"ח different; ממה נפשך, if the ox was properly watched, all the שומרים should be פטור, and if it was not properly watched, the ש"ח should also be חייב.

²⁰ A ש"ח is not responsible to guard it with a שמירה מעולה, rather a שמירה פחותה is sufficient, therefore he is פטור; however the other שומרים require a שמירה מעולה, and since they only made a שמירה פחותה they are חייב.

So this type of שמירה when breached is similar to גו"א where a ש"ח is פטור,²¹ and a ש"ש is²² חייב.²³ –

To summarize the proof that רוח שאינה מצויה is the equivalent of גו"א: The הכונס in גמרא states that a door which can withstand a רוח מצויה but cannot withstand a רוח שאי"מ is called a פחיתה. שמירה פחותה. The גמרא in וה' פרק ד' tells us that a ש"ח is פטור with a שמירה פחותה, but a ש"ש is חייב by a שמירה פחותה (for a ש"ח is פטור by גו"א, and a ש"ש is חייב בגו"א). A ש"ש would therefore be חייב for a רוח (which is a שמירה פחותה) proving that a רוח שאינה מצויה is the equivalent of גו"א, but it is not like an אונס גמור, for then the ש"ש would also be פטור. It is important to prove that a רוח שאי"מ is (merely) גו"א, since the הלכה is that a person who fell מ"מ is חייב, so if a רוח שאי"מ is an אונס גמור, that would prove that an אדם המזיק is חייב even for גמור, to which תוספות disagrees and will prove otherwise.

אבל באונס גמור פטור אדם המזיק -

However when it is an actual complete אונס, an אדם המזיק is פטור -

כדמשמע בירושלמי דאם היה ישן ובא חבירו וישן אצלו והזיקו זה את זה -

As is evident in תלמוד ירושלמי that if a one was sleeping and his friend came and lied down next to him and they damaged each other (during their sleep); the rule is -

הראשון פטור והשני חייב²⁴ -

The first one to lie there is פטור, and the second one is חייב.

פטור is אדם המזיק an אונס גמור by an additional proofs that תוספות offers

ובהגוזל בתרא²⁵ (שם דף קיב, א) טבחוה ואכלוה משלמין דמי בשר בזול²⁶ -

And in בתרא where רבא states; if they slaughtered it and ate it, they pay the cheaper price of the meat. תוספות explains the ruling -

דכיון שלא היה להם לידע שהיא שאולה אין משלמים מה שהזיקו אלא מה שנהנו²⁷ -

²¹ Even though an אדם המזיק is חייב for an אונס כעין גו"א, nevertheless the ש"ח is פטור in this case of גו"א, since he is not an אדם המזיק, he merely did not watch it with a שמירה מעולה. The ש"ח was passive, but did not actively damage the ox; it was ב"ד who stoned him. See footnote # 31.

²² The fact that by this שמירה פחותה (which cannot withstand a רוח שאינה מצויה) a ש"ח is פטור and a ש"ש is חייב proves that רוח שאינה מצויה is similar to גו"א (where a ש"ח is פטור and a ש"ש is חייב).

²³ When we say that an אדם המזיק is באונס, we mean that he was less negligent than פשיעה; he was as negligent as גו"א or a רוח שאינה מצויה (which is compared to גו"א as תוספות just proved).

²⁴ The first one is an אונס גמור; he could have done nothing to prevent the damage; however the second one is liable, for he should not have lied next to the first one, since it is possible to do damage while sleeping.

²⁵ The case there is where the father died and left over to his children a borrowed cow. The children had no knowledge of it (they assumed it was their cow) and slaughtered the cow and ate it.

²⁶ See ד"ה בזול there רש"י, that דמי בשר בזול means they pay only two-thirds of the market value.

²⁷ They are not liable for damage since it is an אונס; however they received a benefit, for otherwise they would have to pay to buy other food, so they pay דמי בשר בזול. They יתומים can claim that had we known that this would cost us, we would not have eaten such expensive meat when we could have eaten something less expensive. In response, the חכמים assume that a person would be willing to pay two-thirds of the market price for a good meal.

That since they were not responsible to know that it was a borrowed cow (it was an אונס), therefore the יתומים do not pay for what they damaged (since they are אנוסים), but rather they pay for their benefit; proving that by פטור one is גמור.

Another proof that an אדם המזיק is פטור by an גמור

ובריש המניה²⁸ (שם דף כז,ב ושם דיבור המתחיל ושמאל) **לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים -**
And in the beginning of המניה פרק גמרא states; **'since it is not the manner of people to concentrate on the roads'**, therefore he is פטור -

ושאר שינויי דהתם דפטור ליה לפי שלא היה לו לידע -

And similarly the remaining answers there which exempts him from paying, **since he was not responsible to know;** all these answers prove that an אדם המזיק is פטור. באונס גמור.

A final proof:

וכן במתניתין דהתם²⁹ (דף לב,א) **היה בעל חבית ראשון כולי ואם עמד בעל חבית פטור בעל קורה -**
And similarly in the משנה there, where it states; **the barrel owner was walking first, etc.** and was followed by the beam owner and the beam broke the barrel; the rule is that **if the barrel owner stopped (without warning) the beam owner is פטור.** We again see that an אדם המזיק is פטור by an גמור -

והרבה כיוצא באלו -

And there are many similar proofs to this effect.

תוספות asks:

ואם תאמר ורבי יהודה דאמר נתקל לאו אנוס³⁰ **הוא ומחייב שומר שכר -**
And if you will say; and according to ר"י, who maintains that a נתקל is not an אנוס, so therefore he holds **the ש"ש liable** for breaking the barrel -
אמאי פטור מעביר בחנם והלא הוא אדם המזיק³¹ -

Why is one who transports the barrel for free, exempt from paying, but he is a person who damaged?!

²⁸ The משנה there (on כז,א) states if one broke a pitcher, which was lying in the רה"ר, while walking, he is פטור. The גמרא asked why is he פטור; he should have watched where he is walking. The גמרא there gives many reasons why he is פטור; the gist of all of them is that he could not have known that there was a pitcher there.

²⁹ The משנה there is discussing a case where two people, one carrying a barrel, and the second, following him, was carrying a beam, and they collided in the רה"ר.

³⁰ If נתקל is an אנוס, a ש"ש (who is פטור by אונס), would not be חייב.

³¹ שומר חנם. באונס דכעין גניבה ואבידה. A שומר חנם is פטור by אונס which are גניבה ואבידה. However here where he broke the barrel he should be חייב if he was passive (see footnote # 21); however here where he broke the barrel he should be חייב (regardless of his status as a ש"ש, but rather) as an אדם המזיק, who is חייב even for אונס which is ג"א.

answers: תוספות

ויש לומר דנתקל הוי לרבי יהודה כעין גניבה דהוי קרוב לאונס ולכך פטור אדם המזיק³² -
 And one can say that according to ר"י a נתקל is similar to גניבה (not אבידה),
 which is close (or similar) to אונס and therefore an אדם המזיק is פטור -
 ולא מחייב אדם המזיק אלא בדבר שהוא כעין אבידה דהוי קרוב לפשיעה³³ -
 For an אדם המזיק is not liable (for אונס) except in a case where the אונס is similar
 to אבידה, which is close to פשיעה -
 כדאמר בהשואל (לקמן דף צד,ב) דאבידה קרובה לפשיעה וגניבה קרובה לאונס³⁴ -
 As the גמרא states in השואל that אבידה is closer to פשיעה and גניבה is closer
 to אונס -

ורוח שאינה מצויה חשובה כעין אבידה³⁵ ולהכי חייב בה אדם המזיק -
 And a רוח שאינה מצויה (קרוב לפשיעה) which is considered like an אבידה and
 therefore an אדם המזיק is liable for damage which he caused through a מצויה -

כעין גניבה and אונס כעין אבידה between אדם המזיק and אונס will prove that we can distinguish by an
 וכן משמע בהגוזל קמא (בבא קמא דף צט,ב ושם דיבור המתחיל אימא) דפריך -

And this is also indicated in גמרא בתרא, פרק הגוזל בתרא, where the גמרא asks -
 למאן³⁶ דפטר טבח אומן שקלקל היכא דעביד בחנם מברייתא דקתני -
 On the one who exempts a professional slaughterer who ruined the animal (he
 did not slaughter it properly and it became a נבילה), in a case where he worked for
 free (he was not paid for the שחיטה); the גמרא asks on this מ"ד, from a ברייתא
 which states -

בהמה לטבח וניבלה חייב מפני שהוא כנושא שכר³⁷ -
 One who brings 'a בהמה to a שוחט and he made it נבילה, the שוחט is חייב because
 he is like a ש"ש. This concludes the citation of that גמרא. continues -

השתא מה היה סברתו של מקשה שהוא כנושא שכר אף על פי שעושה בחנם -
 Now what was the logic of the questioner who cited the ברייתא, which said that

³² It turns out that according to ר"י a ש"ש (who is liable for גזל) is more liable (even for a passive loss of גניבה) than
 an אדם המזיק is liable for an active loss (of גניבה); since the ש"ש is being paid, his responsibility is greater.

³³ אונס is parsing down further the liability of אונס כרצון (according to ר"י), that not only does it not include an אונס
 גמור, but it does not even include an event which is similar to גניבה (which is קרובה לאונס); only by an event which is
 similar to אבידה (which is קרובה לפשיעה) is an אדם המזיק liable for it.

³⁴ Logic dictates that losing an item (which indicates a certain carelessness on behalf of the custodian) is a greater
 negligence, than having an item stolen (which could be due to the street smarts of the thief).

³⁵ See footnote # 17. One might have assumed that a רוח שאינה מצויה is more like גניבה (it is קרוב לאונס), nevertheless
 Tosfos assures us that it is אבידה (perhaps because even though it is uncommon, it is sufficiently frequent, that
 one should anticipate it [before going up to the roof]).

³⁶ This is יוחנן בר חנה א"ר יוחנן.

³⁷ The ברייתא states that he is חייב because he is like a ש"ש even though he is not receiving payment, and nevertheless
 he is חייב; proving that even טבח בחנם is liable, contrary to the ruling of יוחנן.

the **is like a ש"ש** (and is liable) even if he is doing it for free³⁸ -

אי סבר דחשיב פושע³⁹ אמאי תולה אותו בנושא שכר היה לו לומר מפני שהוא פושע -

If the ברייתא assumed that the טבח is considered a פושע, why does the ברייתא attribute his liability to his being like a ש"ש, the ברייתא should have said, he is liable because he is a פושע?!

ואי סבר שדומה לגניבה ואבידה⁴⁰ אף על פי כן חייב כדן אדם המזיק⁴¹ -

And if the ברייתא assumed that the טבח is similar to גו"א (even though he is not liable as a ש"ש, since he is not being paid, but) nevertheless his is חייב like the rule regarding an אדם המזיק -

אם כן מה מתרץ אימא מפני שהוא נושא שכר⁴² -

If indeed this is so, (that the שוחט is like גו"א) what is the answer; 'say since he is a ש"ש' - גמרא now analyzes the answer of the שוחט.

ואי דומה⁴³ לגניבה ואבידה בלא שכר נמי ליחייב כדן אדם המזיק⁴⁴ -

For if it is similar to גו"א, the שוחט should be liable even without receiving remuneration, like the ruling of an אדם המזיק -

ואי המתרץ מדמה לה לאונס גמור אם כן נושא שכר נמי ליפטר⁴⁵ -

And if the answerer (who said אימא מפני שהוא נושא שכר) compares this טבח וניבלה (אדם המזיק) to an אונס גמור (and that is why he is not חייב as an אדם המזיק), so even if he is a ש"ש he should also be פטור. How are we to understand the שקלא וטריא of the גמרא there?!

גמרא explains that and completes his proof:

אלא ודאי אדם המזיק חייב בכעין אבידה ופטור בכעין גניבה -

So rather we can say with certainty that an אדם המזיק is חייב for damages which are similar to אבידה (קרובה לפשיעה) and פטור for damages which are similar to גניבה (קרובה לאונס) -

והוה מדמי ליה המקשה קלקול שחיטה דאומן לכעין אבידה -

³⁸ How did the מקשן understand the ruling of the ברייתא that even though the טבח was not paid, nevertheless he is considered like a ש"ש; one who gets paid and is therefore חייב? Why should it be so?!

³⁹ A professional שוחט does not make a mistake by שחיטה, unless he is grossly negligent.

⁴⁰ The שוחט is not a פושע but rather his negligence is less than a פושע, but the equivalent of גו"א, therefore the ברייתא states that he is like a ש"ש who is חייב בגו"א. However the question still remains why is he חייב; he did not get paid?

⁴¹ An אדם המזיק is liable for an אבידה (גניבה) ואבידה. The meaning of ש"ש is that just like a ש"ש who is חייב for א"א, the same applies to this שוחט, for his mistake is similar to גו"א, for which an אדם המזיק is חייב (even without pay).

⁴² The גמרא there answered that there is no contradiction from the ברייתא to יוחנן, for the ברייתא is discussing a case where the טבח did get paid (and therefore he is חייב), however ר"י is discussing a case where the טבח was not paid (therefore he is פטור).

⁴³ The גמרא is asking what does the תרצן assume; does he agree with the מקשן that the טבח is like גו"א, or does he maintain that it is an אונס גמור; in either case the answer is not understood.

⁴⁴ Why does ר' יוחנן maintain he is פטור; he is an אדם המזיק!

⁴⁵ A ש"ש is פטור by an אונס גמור.

So the מקשה compared שלקול שחיטה of the אומן to be similar to אבידה so he should be חייב (even if he is not paid) -

ומשני אימא מפני שהוא נושא שכר⁴⁶ אבל בחנם פטור דהוי כעין גניבה:

And the גמרא answered that in the ברייתא he is חייב only **because he is a ש"ש** (he was paid), **however** if the שחיטה **was for free** (the case of יוחנן ר'), the שוחט is **פטור**, **for it is similar to גניבה** (which is קרובה לאונס) and an אדם המזיק is liable only אבידה (which is similar to פשיעה). This proves that there is a difference by an אדם המזיק between אונס (where he is חייב) and אונס כעין אבידה (פטור) (where he is חייב).

SUMMARY

In the case of המעביר חבית and it broke; according to ר"מ (here) that נתקל is an אונס, פושע, but rather a נתקל is not a פושע, According to ר"י, ש"ש is even if he is a פטור, גמור, he is חייב, therefore a ש"ש is חייב and a ח"ש is פטור. The אדם המזיק of חוב (according to ר"י) is only by an גניבה (which is קרובה לפשיעה).

THINKING IT OVER

1. שוחט (טבח) regarding a גמרא proves from the question and answer of the תוס' that there is a difference between כעין אבידה and כעין גניבה.⁴⁷ Seemingly תוס' can prove it directly from the rule that if he was שוחט בחנם he is פטור and בשכר he is חייב. So if he is considered a פושע he should also be חייב even בחנם, and if it is like גו"א, he should be חייב מדין אדם המזיק. Therefore we must say that it is גניבה and therefore חייב מדין ש"ש; however בחנם he is פטור since there is no אדם חייב מדין ש"ש. Why mention the entire וטריא of the שחטתו?⁴⁸

2. explanation regarding the question and answer by a טבח, is not hinted at all in the גמרא; it is חסר מן הספר!

⁴⁶ He is חייב מדין ש"ש, but not מדין אדם המזיק, since it is an גניבה, which is יהודה. See 'Thinking it over'.

⁴⁷ See footnote # 46.

⁴⁸ See # 34. אוצר מפרשי התלמוד.